

Sygn. akt V U 498/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku A. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania A. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 11 kwietnia 2017 r.

znak (...)

I. **umarza postępowanie w części co do ustalenia wysokości emerytury górniczej wnioskodawcy A. D. od 01 marca 2017 r. w wysokości 7598,97 zł (siedem tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych 97/100) brutto,**

II. **zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 11 kwietnia 2017 r. znak (...) w ten sposób, że ustala wysokość emerytury górniczej wnioskodawcy A. D. od 01 marca 2017 r. w kwocie 7628,15 zł (siedem tysięcy sześćset dwadzieścia osiem złotych 15/100) brutto,**

III. **stwierdza, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia w pełnej wysokości,**

IV. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na rzecz wnioskodawcy A. D. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt V U 498/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. Inspektorat w L. decyzją z dnia 11 kwietnia 2017 r. znak: (...) przeliczył wnioskodawcy A. D. emeryturę górniczą i podjął wypłatę od 1 marca 2017 r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjął wybraną przez wnioskodawcę przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z tych lat wyniósł 334,59 % i zgodnie z zapisami ustawy został ograniczony do 250 %. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił 38 lat i 10 miesięcy okresów składkowych, tj. 466

miesiący oraz 5 miesięcy okresów nieskładkowych. Obliczenie wysokości emerytury wnioskodawcy nastąpiło poprzez obliczenie okresu pracy górniczej według przeliczników: 1.8 (w odniesieniu do 270 miesięcy) co dało 486 miesięcy, 1.5 (w odniesieniu do 36 miesięcy) co dało 54 miesiące. Powyższe łącznie dało wnioskodawcy 540 miesięcy pracy górniczej. Następnie pomnożono wyliczone okresy pracy górniczej (jako okresy składkowe) przez współczynnik 1.3, oraz okresy nieskładkowe – przez współczynnik 0.7. W efekcie tych wyliczeń emerytura wnioskodawcy wyniosła 7.579.52 zł brutto.

Wnioskodawca odwołał się od przedmiotowej decyzji wnosząc o jej zmianę i zastosowanie przelicznika 1.8 do całego okresu zatrudnienia w (...) S.A Oddział (...) w L. od 1 czerwca 1994 r do 26 marca 2017 r, w tym (...) S.A. Centrala w okresie od 1 czerwca 1994 r do 31 grudnia 1996 r.

W uzasadnieniu wskazał, że przedmiotowe okresy zatrudnienia w charakterze zawodowego ratownika górniczego, należy uznać za pracę górniczą na podstawie art. 50c ust.1 pkt 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wnioskodawca nadmienił, że ww. okresie zatrudnienia był czynnym członkiem drużyny ratowniczej (...) w (...) S.A. Centrala w okresie od 1 czerwca 1994 r do 31 grudnia 1996 r oraz (...) S.A. Oddział (...) w L. w okresie od 1 stycznia 1997 r do 26 marca 2017 r. W ocenie ubezpieczonego cały ww. okres zatrudnienia należy zatem uznać za pracę, o której mowa w art. 50d ustawy o emeryturach i rentach z FUS i na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 2 tej ustawy zastosować przelicznik 1.8 przy ustalaniu wysokości emerytury górniczej.

W odpowiedzi organ wniósł o oddalenie odwołania z przyczyn wskazanych w zaskarżonej decyzji.

Jednocześnie organ wskazał, że wnioskodawca do odwołania z dnia 19 maja 2017 r. dołączył wykaz zjazdów pod ziemię wraz z absencjami za rok 2003. W związku z powyższym organ rentowy decyzją z dnia 29 maja 2017 r., dokonał przeliczenia świadczenia z uwzględnieniem nowego dokumentu z dnia 18 maja 2017 r. korygującego wykaz zjazdów pod ziemię za lata 1997-2017.

Na rozprawie w dniu 10 stycznia 2018 r. wnioskodawca sprecyzował żądanie pozwu wskazując, okresy sporne, co do których nie został zastosowany przelicznik 1,8 tj.:

1 czerwca 1994 r. do 31 grudnia 1996 r., 1 grudnia 1997 r. do 28 lutego 1998 r., 1 listopada 2001 r. do 31 grudnia 2001 r., 1 kwietnia 2003 r. do 30 kwietnia 2003 r, - 1 czerwca 2004 r. do 30 czerwca 2004 r, 1 kwietnia 2008 r. do 30 kwietnia 2008 r., 28 maja 2009 r., 21 października 2009 r. do 31 grudnia 2009 r., 1 września 2010 r. do 30 września 2010 r., 23 marca 2011 r., 1 września 2011 r. do 30 czerwca 2012 r, 1 sierpnia 2012 r. do 31 maja 2013 r., 1 września 2013 r. do 31 marca 2014 r., 1 maja 2014 r. do 31 lipca 2014 r., 1 września 2014 r. do 31 stycznia 2015 r., 1 marca 2015 r. do 31 stycznia 2017 r., 1 marca 2017 r. do 26 marca 2017 r.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca A. D. ur. (...), zatrudniony był w pełnym wymiarze czasu:

- od 1 czerwca 1994 r. do 26 marca 2017 r. w (...) S.A. Oddział (...) w tym: od 1 czerwca 1994 r. do 31 grudnia 1996 r. w (...) S.A. Centrala.

W okresie ww. zatrudnienia wnioskodawca zatrudniony był kolejno na stanowisku:

- Kierownika Zmiany (...) (1 czerwca 1996 r. do 31 grudnia 1996 r.);

- Mistrza-Kierownika Zmianowego (...) (1 stycznia 1997 r. do 31 sierpnia 2003 r.);

- Szttygara Zmianowego (...) (1 września 2003 r. do 30 czerwca 2011 r.);

- Sztygara Oddziału (...) – pod ziemią (1 lipca 2011 r. do 31 października 2016 r.);

- Sztygara Oddziału (...) Kierownika (...) (1 listopada 2016 r. – 26 marca 2017 r.).

Decyzją z dnia 15 czerwca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. Inspektorat w L. przyznał ubezpieczonemu emeryturę górniczą, od dnia (...) r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Wpłata emerytury podlegała zawieszeniu w związku z kontynuowaniem przez wnioskodawcę zatrudnienia.

W związku z rozwiązaniem w dniu 26 marca 2017 r. stosunku pracy, w dniu 30 marca 2017 r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie i podjęcie wypłaty emerytury.

W odpowiedzi organ wydał skarżoną decyzję.

Decyzją z dnia 29 maja 2017 r., znak: (...) organ rentowy ponownie przeliczył wnioskodawcy emeryturę górniczą. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjął wybraną przez wnioskodawcę przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z tych lat wyniósł 334,59 % i zgodnie z zapisami ustawy został ograniczony do 250 %. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił 38 lat i 10 miesięcy okresów składkowych, tj. 466 miesięcy oraz 5 miesięcy okresów nieskładkowych. Obliczenie wysokości emerytury wnioskodawcy nastąpiło poprzez obliczenie okresu pracy górniczej według przeliczników: 1.8 (w odniesieniu do 282 miesięcy) co dało 507.6 miesięcy, 1.5 (w odniesieniu do 22 miesięcy) co dało 33 miesiące. Powyższe łącznie dało wnioskodawcy 540.6 miesięcy pracy górniczej. Następnie pomnożono wyliczone okresy pracy górniczej (jako okresy składkowe) przez współczynnik 1.3, oraz okresy nieskładkowe – przez współczynnik 0.7. W efekcie tych wyliczeń emerytura wnioskodawcy wyniosła 7.598,97 zł brutto.

Zarządzeniem z 11 kwietnia 2018 r. Sąd Okręgowy w Legnicy V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zobowiązał organ rentowy do przedłożenia wyliczenia hipotetycznej wysokości emerytury wnioskodawcy przy założeniu, że okresy 1 czerwca 1994 r. do 31 grudnia 1996 r., 1 grudnia 1997 r. do 28 lutego 1998 r., 1 listopada 2001 r.

do 31 grudnia 2001 r., 1 kwietnia 2003 r. do 30 kwietnia 2003 r., 1 czerwca 2004 r. do 30 czerwca 2004 r., 1 kwietnia 2008 r. do 30 kwietnia 2008 r., 28 maja 2009 r., 21 października 2009 r. do 31 grudnia 2009 r., 1 września 2010 r. do 30 września 2010 r., 23 marca 2011 r., 1 września 2011 r. do 30 czerwca 2012 r., 1 sierpnia 2012 r. do 31 maja 2013 r., 1 września 2013 r. do 31 marca 2014 r., 1 maja 2014 r. do 31 lipca 2014 r., 1 września 2014 r. do 31 stycznia 2015 r., 1 marca 2015 r. do 31 stycznia 2017 r., 1 marca 2017 r. do 26 marca 2017 r. są okresami pracy górniczej z przelicznikiem 1.8.

Odpowiadając na zarządzenie Sądu organ rentowy w piśmie z dnia 23 kwietnia 2018 r. wskazał, że udokumentowany przez wnioskodawcę i uwzględniony przez organ rentowy decyzją z dnia 29 maja 2017 r. łączny okres pracy obliczony z zastosowaniem przeliczników górniczych jest dłuższy niż 45 lat i zgodnie z zapisem artykułu art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r., późn. zm.) musiał zostać ograniczony.

Organ wskazał, że wobec powyższego zastosowanie przeliczników górniczych do dodatkowych okresów zatrudnienia wskazanych przez sąd w zarządzeniu z dnia 11 kwietnia 2018 r.:

- od 1 czerwca 1994 r. do 31 grudnia 1996 r. (w tym chorobowe od 5 grudnia 1996 r. do 13 grudnia 1996 r., do którego nie stosuje się przeliczników górniczych),

- od 1 grudnia 1997 r. do 28 lutego 1998 r. (w tym chorobowe od 19 grudnia 1997 r. do 28 lutego 1998 r., do którego nie stosuje się przeliczników górniczych),

- od 1 listopada 2001 r. do 31 grudnia 2001 r.,
- od 1 kwietnia 2003 r. do 30 kwietnia 2003 r.,
- od 1 czerwca 2004 r. do 30 czerwca 2004 r. (w tym chorobowe od 10 czerwca 2004 r. do 30 czerwca 2004 r., do którego nie stosuje się przeliczników górniczych),
- od 1 kwietnia 2008 r. do 30 kwietnia 2008 r.,
- 28 maja 2009 r.,
- od 21 października 2009 r. do 31 grudnia 2009 r. (w tym chorobowe od 21 października 2009 r. do 18 grudnia 2009 r., do którego nie stosuje się przeliczników górniczych),
- od 1 września 2010 r. do 30 września 2010 r.,
- 23 marca 2011 r.,
- od 1 września 2011 r. do 30 czerwca 2012 r.,
- od 1 sierpnia 2012 r. do 31 maja 2013 r. (w tym chorobowe od 31 grudnia 2012 r. do 6 stycznia 2013 r. oraz od 12 kwietnia 2013 r. do 18 kwietnia 2013 r., do którego nie stosuje się przeliczników górniczych),
- od 1 września 2013 r. do 31 marca 2014 r.,
- od 1 maja 2014 r. do 31 lipca 2014 r.,
- od 1 września 2014 r. do 31 stycznia 2015 r.,
- od 1 marca 2015 r. do 31 stycznia 2017 r. (w tym chorobowe od 21 listopada 2016 r. do 25 listopada 2016 r., do którego nie stosuje się przeliczników górniczych),
- od 1 marca 2017 r. do 26 marca 2017 r.,

powoduje, że na dzień podjęcia wypłaty emerytury, tj. na dzień 1 marca 2017 r. wysokość świadczenia wzrasta do kwoty 7.628,15 zł.

Od 1 kwietnia 2017 r. świadczenie wynosi 7.636,99 zł, natomiast po waloryzacji od 1 marca 2018 r. 7.864,57 zł.

Zarządzeniem z dnia 14 czerwca 2018 r. Sąd Okręgowy w Legnicy V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zobowiązał organ rentowy do uzupełnienia pisma z dnia 23 kwietnia 2018 r. poprzez przedłożenie szczegółowego wyliczenia wysokości emerytury wnioskodawcy na dzień 1 marca 2017 r., 1 kwietnia 2017 r. i 1 marca 2018 r. w sposób jak w zaskarżonej decyzji z 11 kwietnia 2017 r.

Realizując zarządzenie Sądu organ rentowy w piśmie z dnia 22 czerwca 2018 r. wskazał, że wnioskodawca na dzień:

a) 1 marca 2017 r. udowodnił:

- 2 lata i 1 miesiąc, tj. 25 miesięcy okresów pracy poza górnictwem, do której nie stosuje się przeliczników górniczych,
- 5 lat i 3 miesiące, tj. 63 miesiące okresów pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią, do której stosuje się przeliczniki 1.5,

- 31 lat i 5, miesięcy tj. 377 miesięcy pracy górniczej wykonywanej bezpośrednio w przodku, do której zastosowano przelicznik 1.8.

- 5 miesięcy okresów nieskładkowych.

Wysokości świadczenia na dzień 1 marca 2017 r. :

Okres pracy górniczej obliczonej wg. przeliczników:

$300 \text{ miesięcy} \times 1.8 = 540.0 \text{ miesięcy}$

($377 - 300 = 77$ miesięcy jest zaliczane do wysokości jako zwykle składkowe)

$24 \% \times 3.536,87 = 848,85$

($540,0 \text{ m-cy}$ (pojedynczo zapłacono za 300 m-cy } $\times 1.3\%$): $12 \times 8.842,18 = 5.172,68$

(165 m-cy { $25+63+77$ } $\times 1.3\%$): $12 \times 8.842,18 = 1.580,98$

($5 \text{ m-cy} \times 0.7 \%$) : $12 \times 8.842,18 = 25.64$

razem. - 7.628,15 zł

b) 1 kwietnia 2017 r. udowodnił:

- 2 lata i 2 miesiące, tj. 26 miesięcy okresów pracy poza górnictwem, do której nie stosuje się przeliczników górniczych,

- 5 lat i 2 miesiące, tj. 62 miesiące okresów pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią, do której stosuje się przeliczniki 1.5,

- 31 lat i 6, miesięcy tj. 378 miesięcy pracy górniczej wykonywanej bezpośrednio w przodku, do której zastosowano przelicznik 1.8.

- 5 miesięcy okresów nieskładkowych.

Wysokości świadczenia na dzień 1 kwietnia 2017 r. :

Okres pracy górniczej obliczonej wg. przeliczników:

$300 \text{ miesięcy} \times 1.8 = 540.0 \text{ miesięcy}$

($378 - 300 = 78$ miesięcy jest zaliczane do wysokości jako zwykle składkowe)

$24 \% \times 3.536,87 = 848,85$

($540,0 \text{ m-cy}$ { pojedynczo zapłacono za 300 m-cy } $\times 1.3\%$): $12 \times 8.842,18 = 5.172,68$

(166 m-cy { $26+62+78$ } $\times 1.3\%$): $12 \times 8.842,18 = 1.589,82$

($5 \text{ m-cy} \times 0.7\%$): $12 \times 8.842,18 = 25.64$

razem. - 7.636,99 zł

c) 1 marca 2018 r. udowodnił:

Wymiar udowodnionych okresów jest taki sam jak na 1 kwietnia 2017 r.

Wysokości świadczenia ustalana jest na dzień 28 lutego 2018 r.:

Okres pracy górniczej obliczonej wg. przeliczników: 300 miesięcy x 1.8 = 540.0 miesięcy

24 % x 3.536,87 = 848,85

(540,0 m-cy { pojedynczo zapłacono za 300 m-cy } x 1.3%): 12 x 8.842,18 = 5.172,68

(166 m-cy { 26+62+78 } x 1.3%): 12 x 8.842,18 = 1.589,82

(5 m-cy x 0.7%): 12 x 8.842,18 = 25.64

razem. – 7.636,99 zł

/Bezsporne a nadto akta osobowe, akta ubezpieczeniowe, pisma z 23 kwietnia 2018 r. oraz 22 czerwca 2018 r. /

W latach 1994 - 2017 wnioskodawca uczestniczył w kierowaniu następującymi akcjami ratunkowymi:

- akcją z 3 czerwca 1994 r., -akcją z 31 marca 1995 r., -akcją z 17 kwietnia 1995 r., -akcją z 22 lipca 1995 r., -akcją z 7 grudnia 1995 r., -akcją z 11 grudnia 1995 r., -akcją z 9 stycznia 1996 r., -akcją z 4 marca 1996 r., -akcją z 20 marca 1996 r., -akcją z 8 czerwca 1996 r., -akcją z 24 lipca 1996 r., -akcją z 31 lipca 1996 r., -akcją z 3 września 1996 r., -akcją z 14 października 1996 r., -akcją z 17 kwietnia 1997 r., -akcją z 29 maja 1997 r., -akcją z 25 lipca 1998 r., -akcją z 20 grudnia 1998 r., -akcją z 25 stycznia 1999 r., -akcją z 28 lutego 1999 r., -akcją z 1 maja 1999 r., -akcją z 22 listopada 1999 r., -akcją z 11 kwietnia 2000 r., -akcją z 20 czerwca 2000 r., -akcją z 26 lutego 2001 r., -akcją z 19 maja 2001 r., -akcją z 18 sierpnia 2001 r., -akcją z 25 stycznia 2002 r., -akcją z 17 maja 2002 r., -akcją z 31 stycznia 2003 r., -akcją z 1 maja 2003 r., -akcją z 31 maja 2003 r., -akcją z 17 czerwca 2003 r., -akcjami z 8 lipca 2003 r., -akcją z 4 sierpnia 2003 r., -akcją z 21 sierpnia 2003 r., -akcją z 25 października 2003 r., -akcją z 27 października 2003 r., -akcją z 21 grudnia 2003 r., -akcją z 13 lutego 2004 r., -akcją z 14 kwietnia 2004 r., -akcją z 9 czerwca 2004 r., akcją z 31 lipca 2004 r. -akcją z 6 sierpnia 2004 r., -akcją z 15 sierpnia 2004 r., -akcją z 8 października 2004 r., -akcją z 21-23 grudnia 2004 r., -akcją z 24 października 2005 r., -akcją z 26 października 2006 r., -akcją z 27 kwietnia 2006 r., -akcją z 7 lipca 2006 r., -akcją z 22 stycznia 2007 r., -akcją z 26 lutego 2007 r., -akcją z 22 marca 2007 r., -akcją z 31 sierpnia 2007 r., -akcją z 13 grudnia 2007 r., -akcją z 8 kwietnia 2008 r., -akcją z 16 kwietnia 2008 r., -akcją z 2 czerwca 2008 r., -akcją z 21 października 2008 r., -akcją z 22 października 2008 r., -akcją z 6 kwietnia 2009 r., -akcją z 11 lipca 2009 r., -akcją z 22 stycznia 2010 r., -akcją z 7 marca 2010 r., -akcją z 14 marca 2010 r., -akcją z 16 marca 2010 r., -akcją z 3 kwietnia 2010 r., -akcją z 20 lipca 2010 r., -akcją z 7 października 2010 r., -akcją z 19 października 2010 r., -akcją z 31 maja 2011 r., -akcją z 1 października 2011 r., akcją z 9 lutego 2013 r., akcją z 25 lipca 2013 r. -akcją z 21 maja 2014 r., -akcją z 17 lipca 2015 r., -akcją z 15 października 2015 r., -akcją z 2 listopada 2015 r., -akcją z 30 grudnia 2015 r., -akcją z 29 stycznia 2016 r., -akcją z 22 czerwca 2016 r., -akcją z 30 listopada 2016 r.,

Dowód:

- księga alarmowa (...) od 1 lipca 1971 r. do 7 października 2017 r.

Wnioskodawca posiada wykształcenie średnie techniczne – zawód górnik. Najpierw pracował w (...) R. jako elektromonter, operator wozu, górnik strzałowy, instruktor strzałowy, sztygar zmianowy. Później gdy otrzymał zatwierdzenie na pracownika dozoru górniczego z (...) zaczął pracować w (...). Ubezpieczony pracował na stanowisku kierownika zmiany (...). (...) podlegała bezpośrednio w zakresie ratownictwa górniczego (...) w B., natomiast pracodawcą wnioskodawcy był (...). Wnioskodawca ratownikiem zaczął być od 1984 r. Wtedy był ratownikiem w (...)

w (...) R.. Wówczas pracując w (...) R. zrobił uprawnienia na zastępcę kierownika kopalnianej (...). Odbył kurs i zdał egzamin w (...) w B..

Od 1 czerwca 1994 r. wnioskodawca rozpoczął pracę na stanowisku kierownika zmiany (...). Uprawnienia, które miał czyli kierownika kopalnianej (...) wystarczyły do zajęcia ww. stanowiska. W (...) było 4 kierowników zmianowych. Praca odbywała się w systemie tryzmianowym. Podczas akcji ratowniczej kierownik zmiany wraz z osobą z dozoru kierownictwa kopalni prowadził akcję w kopalni na dole. Obowiązkiem wnioskodawcy było dopilnowanie aby ratownikom nie się nie stało i aby akcja była prowadzona zgodnie z przepisami. Ubezpieczony zjeżdżał zatem pierwszym zjazdem z całym pogotowiem górniczym - 3 zastępy dyżurujące na stacji w S.. Uczestniczył też w tzw. próbnym alarmach, Brał też udział w ćwiczeniach na terenie Kopalnianych (...) L., R., P.. Zrobił również uprawnienia antyterrorystyczne i wysokościowe. W tym zakresie szkolił ratowników z (...) na terenie całego (...). Zjeżdżał razem z nimi na dół

i uczestniczył w pracach profilaktycznych. Ratownicy zjeżdżali na linach w szybikach i czyścili. Natomiast wnioskodawca prace te nadzorował. Za takie prace odpowiedzialne było również ratownictwo górnicze - bo jest to związane z bezpieczeństwem pracy na dole. Od 1 czerwca 1994 r. ubezpieczony był już zawodowym ratownikiem. Otrzymał uprawnienia ratownika zawodowego wystawione przez (...) w B.. W (...) podobnie jak teraz w (...) było 12-13 ratowników zawodowych, było 2 dyrektorów, kierownicy zmianowi

- 4 osoby, mechanicy - 4 osoby i 1 lekarz. Wnioskodawca pracując cały czas w (...) jeżeli pełniłem dyżur to zjeżdżał wraz z pierwszymi zastępami z S.. Prowadził też szkolenia,

od 1995 r. przejął sekcję wysokościową ratownictwa górniczego. Ww. szkolenia odbywały się

w S. bo tam są stworzone do tego warunki. Jest tam duża wspinalnia 25 metrowa. Oprócz wnioskodawcy zawsze podczas szkolenia był obecny kierownik górniczy tak że w czasie alarmu na miejscu zawsze była osoba, która zjeżdżała z pierwszymi zastępami. Wszystkie akcje ratownicze, alarmy próbne były odnotowane w księdze alarmów (...). Jest ona prowadzona

do dnia dzisiejszego. W 1999 r. powołana została (...) jako jednostka odrębna od Centralnej (...) w B.. Wówczas na terenie Polski były 4 jednostki: Jednostka w T.

i w K.. W strukturach organizacyjnych (...) stała się oddziałem (...). Do 2004 r. wnioskodawca pracował jako kierownik zmiany. Od 2004 r. doszły dodatkowe obowiązki zastępcy kierownika (...) w S.. Skutkiem powyższego obowiązki wnioskodawcy jako kierownika zmianowego (...) uległy poszerzeniu. Wnioskodawca brał udział również z akcjach pożarniczych na dole w kopalni. Jak każdy kierownik zmiany (...) i ratownicy był bowiem dodatkowo przeszkolony w zakresie gaszenia pożarów pod ziemią i na każdej akcji tego typu zjeżdżał. Wnioskodawca wykonywał swoje obowiązki również w zakresie akcji do ostatniego miesiąca pracy. W ramach jego czynności zakład pracy skierował go razem z drużyną ratowniczą do dwóch akcji ratowniczych

w T. w lipcu - sierpniu (3 tygodnie) i listopadzie 1999 r. Ubezpieczony brał tam udział w akcjach po trzęsieniach ziemi.

Dowód:

- przesłuchanie świadka L. B., e-protokół z dnia 10 stycznia 2018 r. 00:32:12 i nast. (k.44v-45);
- przesłuchanie świadka H. D., e- protokół z dnia 10 stycznia 2018 r. 00:55:33 i nast. (k.45);
- przesłuchanie wnioskodawcy e- protokół z dnia 11 kwietnia 2018 r. 00:02:21 i nast. (k.55-56).

Sąd zważył:

Odwołanie okazało się uzasadnione i skutkowało zmianą decyzji organu rentowego.

Stosownie do art. 50d ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 887), przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym okresy pracy w drużynach ratowniczych.

Zgodnie natomiast z art. 51 ust. 1 wymienionej ustawy, przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur, o których mowa w art. 50a lub 50e, stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, następujące przeliczniki:

- 1) 1.5 za każdy rok pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy;
- 2) 1.8 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50d;
- 3) 1.4 za każdy rok pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 1-3 i 5-9, wykonywanej częściowo na powierzchni i częściowo pod ziemią;
- 4) 1.2 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, z zastrzeżeniem, że łączny okres pracy obliczony z zastosowaniem przeliczników, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się w wymiarze nie dłuższym niż 45 lat.

W myśl zaś art. 53 ust. 1 ustawy emerytalnej, emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1.3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0.7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych,

- z uwzględnieniem art. 55. Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy

Na wstępie wskazania wymaga, że decyzją z dnia 29 maja 2017 r., znak: (...) organ rentowy ponownie przeliczył wnioskodawcy emeryturę górniczą. W efekcie tych wyliczeń emerytura wnioskodawcy wyniosła 7.598,97 zł brutto. Ww. decyzja została wydana już po złożeniu przez wnioskodawcę odwołania od skarżonej decyzji z dnia 11 kwietnia 2017 r. znak: (...), którą organ ustalił wysokość emerytury wnioskodawcy na kwotę niższą tj. 7.579.52 zł brutto.

W tym miejscu przypomnienia wymaga, że zgodnie z art. 477¹³ k.p.c. zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Poza tym zmiana lub wykonanie decyzji nie ma wpływu na bieg sprawy.

Ponieważ organ w decyzji z dnia 29 maja 2017 r. uznał żądanie wnioskodawcy w części tj. co do kwoty 7.598,97 zł brutto, to w tym zakresie postępowanie podlegało umorzeniu, o czym Sąd orzekł w pkt I sentencji wyroku.

Ponad ww. kwotę Sąd był jednak obowiązany wydać merytoryczne rozstrzygnięcie.

W rozpoznawanej sprawie istota sporu sprowadzała się do ustalenia wysokości emerytury wnioskodawcy ZUS Oddział w L. wyliczając wysokość emerytury nie zastosował w L. wyliczając wysokość emerytury nie zastosował w spornych okresach przeliczników górniczych 1.8 z uwagi na to, że wnioskodawca nie udokumentował co najmniej połowy zjazdów w miesiącu pod ziemię. Wnioskodawca wskazywał natomiast, że zastosowania w jego przypadku przeliczników górniczych 1,8 dochodzi z samego faktu, że w spornym okresie był członkiem zawodowej drużyny ratowniczej.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym zeznań świadków, wyjaśnień wnioskodawcy a nadto dowodów z dokumentów w postaci m. in. księgi alarmowej (...) prowadzonej od 1 lipca 1971 r. do 7 października 2017

r. jednoznacznie wynika, że wnioskodawca był zawodowym ratownikiem, pełniącym jednocześnie funkcje kierownika zmiany. Najistotniejszym zadaniem wnioskodawcy było zapewnienie bezpieczeństwa ratowników w trakcie trwania akcji ratowniczej oraz zadbanie o to aby akcja ratownicza była prowadzona zgodnie z przepisami. Ubezpieczony w tym celu zawsze w trakcie akcji ratowniczej zjeżdżał pierwszym zjazdem z całym pogotowiem górniczym na miejsce akcji. Dodać należało, że w trakcie trwania swojego dyżuru, wnioskodawca uczestniczył we wszystkich akcjach ratunkowych.

Konsekwencją powyższego było to, że do spornego okresu należało zastosować przelicznik 1,8 przy ustalaniu wysokości emerytury górniczej ubezpieczonego. Powyższy przelicznik w przypadku zawodowych ratowników stosuje się niezależnie od ilości odbytych zjazdów pod ziemię. Brak takiego obowiązku wynika wprost z treści art. 50d ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wysokość przyznanego ubezpieczonemu świadczenia została ustalona na podstawie informacji organu rentowego z 22 czerwca 2018 r. W piśmie tym ZUS Oddział w L. uwzględnił sporne okresy jako okresy pracy górniczej z przelicznikiem 1.8 i dokonał hipotetycznego wyliczenia wysokości emerytury skarżącego. Zgodnie z wyliczeniami organu emerytura wnioskodawcy na dzień podjęcia wypłaty emerytury tj. 1 marca 2017 r. winna wynieść kwotę 7.628,15 zł. Dodania w tym przedmiocie wymaga, że wnioskodawca wskazał, iż zgadza się z dokonaniem przez organ wyliczeniem jego emerytury.

Sąd także nie znalazł podstaw do zakwestionowania wysokości wyliczonego na rzecz odwołującego świadczenia i w następstwie powyższego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w pkt II sentencji wyroku.

Zgodnie z treścią art. 118 pkt. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – zgodnie z którym w przypadku ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego – organ rentowy wydaje decyzję w terminie 30 dni, przy czym za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się dzień wpływu do Zakładu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji .

Przepis art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych - stanowi, że jeżeli Zakład- w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności .

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażono pogląd, że zawarte w art. 85 ust. 1 ustawy systemowej określenie: „nie ustalił prawa do świadczenia” oznacza zarówno nie wydanie w terminie decyzji przyznającej świadczenie, jak i wydanie decyzji odmawiającej przyznania świadczenia, mimo spełnienia warunków do jego uzyskania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2001 r., II UKN 402/2000, OSNAPiUS 2002/20 poz. 501).

Powołane orzeczenie poprzez analogię można zastosować w niniejszej sprawie. Przedmiotem przeprowadzonego postępowania dowodowego było bowiem ustalenie czy wydając zaskarżoną decyzję organ rentowy naruszył przepisy prawa materialnego w zakresie nie uznania, iż sporne okresy wskazane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji winny być przeliczane zgodnie z przelicznikiem górniczym 1.8.

Istotnym dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy było zatem ustalenie, czy ZUS Oddział w L. Inspektorat w L. przekroczył termin do ustalenia właściwej wysokości emerytury górniczej. Termin ten w niniejszej sprawie wynosił 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych).

Analizując materiał dowodowy sprawy Sąd poczynił ustalenia celem wyjaśnienia czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych przed wydaniem skarżonej decyzji wypełnił w toku prowadzonego postępowania administracyjnego wszystkie obowiązki nałożone na niego przez kodeks postępowania administracyjnego.

W tej sytuacji przypomnienia wymaga, że zgodnie z art. 66 ust. 4 ustawy systemowej w zakresie prowadzonej działalności Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych przysługują środki prawne właściwe organom administracji państwowej. W opisanej działalności zakład stosuje przepisy kodeksu postępowania administracyjnego a w szczególności winien mieć na względzie:

- obowiązek podejmowania niezbędnych kroków do wyjaśnienia stanu faktycznego (art. 7 k.p.a.);
- obowiązek informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego (art. 9 k.p.a.);
- obowiązek zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym i możliwość wypowiedzenia się co do zebranego w sprawie materiału dowodowego (art. 10 k.p.a.);

Zgodnie z art. 75 k.p.a. dowodami w postępowaniu administracyjnym może być wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy i nie jest sprzeczne z prawem (...) a zebrany w sprawie materiał dowodowy organ administracji państwowej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i ocenić (uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 3 lipca 2007r. , sygn. akt III AUa 1995/06).

Z treści akt emerytalnych prowadzonych przez ZUS Oddział w L. wynika, iż przed wydaniem skarżonej decyzji organ rentowy wypełnił obowiązki wymienione w kodeksie postępowania administracyjnego art. 7, 9 i 10.

Ubezpieczony bowiem - w toku postępowania związanego z rozpoznaniem jego wniosku o przeliczenie emerytury miał możliwość udziału w postępowaniu administracyjnym poprzez składanie dowodów w postaci dokumentów.

Analizując materiał dowodowy sprawy nie można pominąć i tej okoliczności, że integralną część postępowania administracyjnego – związanego z rozpoznaniem powyższego wniosku

- stanowiło postępowanie organu rentowego polegające na analizie dokumentów przedłożonych przez skarżącego.

Argumentacja i wnioski pochodzące z tej analizy przedstawione zostały w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Dodatkowo wskazać należy, że w postępowaniu sądowym prowadzonym w niniejszej sprawie przesłuchano świadków oraz dopuszczono dowód z ewidencji członków z księgi alarmowej (...) od 1 lipca 1971 r. do 7 października 2017 r.

Dowody te – nieznane organowi rentowemu w dacie wydania zaskarżonych decyzji

- pozwoliły na ocenę stanowisk stron w niniejszej sprawie, co przedstawiono w niniejszym uzasadnieniu.

Reasumując Sąd uznał, iż - wydając skarżone decyzje - ZUS w postępowaniu administracyjnym nie naruszył przepisów i zasad tego postępowania. Tym samym po stronie ZUS nie zaistniały okoliczności, za które organ ten ponosi odpowiedzialność, za opóźnienie w przyznaniu świadczenia.

O powyższym Sąd orzekł w pkt III sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r .poz. 1804 ze zm.).

O powyższym Sąd orzekł w pkt IV sentencji wyroku.